

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
ДИСЦИПЛИНСКА КОМИСИЈА

Број: ...-...-.../...-...

Дана: 11.03.2015. године

Београд

Дисциплинска комисија Високог савета судства састављена од судија: Милевке Миленковић, председника комисије и Живе Новаковића и Томислава Трајковића, чланова комисије, са записничарем Мајом Станковић, након спроведеног дисциплинског поступка у предмету против судије Основног суда у ..., АА, по предлогу за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 12.12.2014.године, због дисциплинског прекршаја очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду из члана 90 став 1 алинеја 9 Закона о судијама, завршеног дана 11.03.2015.године, донела је и истог дана јавно објавила

РЕШЕЊЕ

Усваја се предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 12.12.2014.године, против судије Основног суда у ..., АА, рођеног ... године у ..., од оца ..., ЈМБГ ..., са пребивалиштем у ..., улица ... број .../... и

ОГЛАШАВА СЕ ОДГОВОРНИМ

Зато што је у јуну месецу 2014.године, у свом кабинету у згради Основног суда у ..., некоректно поступио према странци у судском поступку Основног суда у ... на тај начин што је на питање ББ, странке у предмету П.бр..../..., зашто се не издаје клаузула правноснажности одговорио „Ни Бог са неба Вам не може помоћи ако ја то нећу да дам, а кад ћу дати нико на свету ми не може наредити“,

- чиме је извршио дисциплински прекршај очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду из члана 90 став 1 алинеја 9 Закона о судијама

па му Комисија применом наведеног законског прописа и на основу члана 91 Закона о судијама и члана 26 Правилника о дисциплинском поступку и дисциплинској одговорности судија ИЗРИЧЕ

ЈАВНУ ОПОМЕНУ.

Образложење

Дисциплински тужилац Високог савета судства је дана 12.12.2014.године поднео предлог за вођење дисциплинског поступка против судије Основног суда у ..., АА, због дисциплинског прекршаја очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду из члана 90 став 1 алинеја 9 Закона о судијама. Након спроведеног дисциплинског поступка на рочишту за дисциплинску расправу заменик Дисциплинског тужиоца, Драгана Миросављевић је остала у целости код поднетог предлога за вођење дисциплинског поступка, без конкретног предлога у погледу врсте и висине дисциплинске санкције.

Дисциплинска комисија је одржала рочиште за дисциплинску расправу на коме је, на предлог Дисциплинског тужиоца, испитала као сведоке ВВ и ГГ, а на предлог судије против кога се води дисциплински поступак и његовог заступника, адвоката Лепосаве Петковић из ..., је испитала као сведоке ДД и ЂЂ и извршила увид у списе предмета П.бр.../..., а одбијен је предлог заступника судије да се изврши вештачење потписа подносиоца дисциплинске пријаве.

Судија против кога се води дисциплински поступак АА у свом писаном изјашњењу Дисциплинској комисији и у усменој речи на рочишту за дисциплинску расправу коју је изнео непосредно и преко заступника, навео је да аутор наводне дисциплинске пријаве уопште није ББ, јер је његов потпис злоупотребљен, већ бивши адвокат који је брисан из именика и против кога је у току више кривичних поступака и хапшење због сумњи за повезаност са организованим криминалом. У конкретном случају се не може говорити о судском поступку, јер је исти правноснажно окончан доношењем одлуке Апелационог суда у ... ГЖ-.../... од 26.12.2013.године, тако да радња исказивања клаузуле правноснажности и извршности у спису када се поступак окончан није процесна радња у поступку, него се ради о чисто техничкој радњи која подлеже прописима из Пословника о раду судова и начину поступања у таквим случајевима као административних радњи, а у случају да странка не добије задовољавајуће објашњење од судије коме се обраћа, онда се обраћа председнику суда. Крајем априла 2014.године, када је спис већ по захтеву ОЈТ ... достављен на службени увид од 15.04.2014.године, о чему постоји евиденција у списима предмета, а исти је враћен негде 17., 18. или 19. јула 2014.године, ББ је дошао код њега у кабинет и он га је обавестио да се спис налази у ОЈТ ради службене употребе и да се за ближе податке обрати ОЈТ-у. Са ББ је имао укупно два разговора, први пут је истог само упутио у ОЈТ када је обавештен да за ближе информације може њему да се обрати и објашњена му је процедура исказивања клаузуле правноснажности и извршности, никакав даљи разговор није вођен, а други разговор је вођен спорном приликом који је предмет дисциплинске пријаве, који разговор је био врло кратак, када га је обавестио да се списи и даље налазе у ОЈТ ... и тај разговор је вођен негде у мају месецу 2014.године, када је ББ дошао са њему непознатом особом и том приликом је ББ без присуства тог лица, које се наводи као сведок, а које је остало у ходнику испред

кабинета, објаснио да је спис у ОЈТ и да се до повраткаписа у истом не може исказати клаузула правноснажности и извршности. Раднице писарнице ДД и ЂЂ, као и његова записничарка ГГ су га више пута обавештавале да је било више телефонских позива од лица која су се интересовала да ли је спис спуштен из ОЈТ у писарницу. Значи, ББ је био упознат крајем априла 2014.године да нема потребе да долази код њега у кабинет, већ искључиво у писарницу суда где ће му након што се у спису искаже клаузула правноснажности и извршности, службена лица суда исказати на његовим примерцима клаузулу правноснажности и извршности, што је чисто техничка радња коју спроводе службена лица у писарници. У том предмету постоји једна клаузула правноснажности, а две клаузуле извршности.

Што се тиче критичног догађаја, том приликом је био у кабинету који је одвојен од судница које су у другом делу зграде, седео је у својој судијској столици окренут према сараднику ГГ и диктирао неки судски акт када је чуо отварање врата, окренуо се и на вратима угледао ББ, направио је полуокрет на леву страну и видео улазна врата која су око 2-2,5 метра од њега и видео је иза ББ непознату особу да стоји, прво је њега питао ко је он, јер је мислио да је неко ко чека да га прими, пошто му је то лице било потпуно непознато и није му било јасно како је то лице поред правосудне страже уопште могло да дође на први спрат. На тај начин су повредили безбедносни интегритет кабинета једног судије државе Републике Србије, због чега је могао да позове правосудну стражу и да иста задржи ББ и непознато лице и да о томе обавести тужилаштво ради утврђивања са којим мотивима и разлозима, без икакве најаве правосудној стражи и мимо њих, а без одобрења судије, упадају у кабинет судије. Наравно, да је то учинио избегао би фарсу звану дисциплински поступак. Међутим, с обзиром да је познавао ББ као странку и с обзиром да је већ долазио код њега крајем априла 2014.године, примио га је у кабинет након што је ово лице рекло да је у друштву ББ, нашта је рекао да не може да уђе у кабинет јер је он стајао у ходнику испред кабинета и наложио је записничару да позове обезбеђење након чега је она изашла из просторије кабинета, а у кабинету је остао само он са ББ који је стајао, док је ово друго лице било у његовом видокругу у ходнику, кратко је рекао ББ да се списи још увек налазе у ОЈТ, да нема потребе да долази код њега и да му је у априлу 2014.године већ објаснио да ће клаузулу правноснажности и извршности добити у писарници на својим примерцима након што он искаже клаузуле правноснажности и извршности у спису, а да ће све то бити могуће када се спис врати након службене употребе из ОЈТ .... Након тога ББ је рекао да не може да чека и да ће ићи даље, нашта му је он одговорио да је то његово право као и сваког другог грађанина чиме је разговор завршен и ББ се са тим непознатим човеком удаљио.

Потиче из угледне породице, високо је образован интелектуалац који говори више језика са високим коефицијентом интелигенције па је питање да ли такав човек може да изговори овакву простачку реченицу која му се приписује у лажној пријави. Једно време је заједно са судијом ЕЕ, док је држао подручје Основног суда у ..., био кандидат за члана Високог савета судства, па човек његовог профила и ауторитета не може припадати категорији примитиваца, простака који наводно седе кафански као што то истиче лажни сведок ВВ. Личност сведока ВВ је

компромитована, јер је једном приликом био ухапшен заједно са другим лицима ради крађе аутобуса у акцији „....“ преко интерпола. Прави аутор ове пријаве је бивши адвокат који је брисан из Адвокатске коморе, а у питању је лице које је првобитно заступало ББ. То лице се лажно представљало покушавајући да на сваки начин издејствује клаузулу правноснажности и извршности због чега је ДД, службено лице, имала са њим вербални дуел рекавши да се он лажно представља и да није пуномоћник ББ и да ће пријавити овај случај, након чега је наведено лице буквално побегло из суда. Мишљење ГГ о судији са којим ради од јануара месеца је апсолутно небитно, јер се ради о субјективном ставу и битно је да се утврди само једна ствар да ли је овај сведок имао сазнања о догађају или не. Подношење дисциплинске пријаве против заменика јавног тужиоца Павла Колара, а и вођење дисциплинског поступка против њега, имало је за циљ да се спречи да се утврди да је дошло до кривичног дела давање лажног исказа или чак преваре везано за поднет предлог за понављање поступка од стране адвоката Владимира Грујића, а све како би се блокирао рад тужиоца и како би се он као судија дисквалификовао да не поступа по том ванредном правном леку. Суштински кључна ствар је да ББ нема благе везе са овом дисциплинском пријавом.

На рочишту за дисциплинску расправу судија је преко свог заступника навео да не постоји дисциплински прекршај јер, најпре, да би постојао овај дисциплински прекршај потребно је да постоји судски поступак, а потом некоректно поступање према странци у том поступку, што је правно питање, будући да је конкретан предмет правноснажно довршен доношењем одлуке Апелационог суда ГЖ-.../... од 26.12.2013.године. Друго, судија чак и да је хтео и сматрао да то треба да уради, није био у физичкој могућности да изда клаузулу правноснажности јер се предмет није налазио у суду, већ у јавном тужилаштву, што се лако може проверити након извршеног увида у списе предмета. Заступник судије изразио је сумњу да је подносилац дисциплинске пријаве лице ББ и на ту околност је предложено вештачење од стране вештака графолошке струке којим би се, након поређења потписа са пријаве и неспорних потписа тог лица, лако могло закључити да се не ради о том лицу, а та сумња је заснована на неовлашћеном представљању одређеног лица у згради суда као лица са именом и презименом Илија Поповић и легитимисања као пуномоћника тужиоца, а познато је да се не ради о том лицу. Нелогичним се чини да сведок у овом предмету обавештава Високи савет судства да је наводни подносилац пријаве преминуо и доставља чак извод из матичне књиге умрлих, а истовремено из начина тог обраћања и садржине, како је пријава написана, постоји основа за закључивање да се ради о истом лицу или да је исто лице то сачинило. ББ никада није саслушан пред Дисциплинским тужиоцем, тачно је да је преминуо 17.11.2014.године, али је тужилац пропустио да га саслуша као подносиоца пријаве, тако да је извршена повреда права на правично суђење и права на јавну расправу где свако мора да се упозна са оним што му се ставља на терет, али мора и да му се омогући контрадикторност поступка и могућност да се суочи са сведоцима и да сведоке испита. Осим тога, сведокиња ГГ је пред тужиоцем давала изјаву са навођењем и сугестивним питањима у другом делу исказа, тако да цео поступак није покренут на законит начин.

Сведок ВВ у свом исказу пред Дисциплинским тужиоцем и Дисциплинском комисијом је навео да дуже познаје адвоката Илију Поповића из Београда, тако да када он дође у Нови Сад, где сведок живи, вози адвоката јер је по занимању возач и без запослења. У мају 2013.године Илија је дошао у Нови Сад и замолио га да га одвезе до зграде суда у ..., где је сведок остао, а адвокат је, изашавши из зграде, рекао да запамти ту зграду и да ће га замолити да дође у суд и преузме папире који су требали да се овере за пар дана. Међутим, прошло је и два месеца од тог догађаја када га је Илија позвао и замолио да оде до ... и да у кафићу „Дива“ нађе ББ који је био његова странка, да га одвезе у суд да би узели те папире о којима је раније говорио, па је са ББ отишао до суда, он је знао где тачно треба да иду и знао је судију коме треба да се обрати, мисли да се судија презивао АА, заједно са ББ је ушао у канцеларију код тог судије где су затекли да седи у кафанском стилу за столом, у просторији је била нека женска особа, али не зна о коме се ради, ББ је тражио од судије папире у вези тог предмета и питао га зашто то тако дуго траје, атмосфера је постојала непријатна јер је судија почео дрчно да одговара ББ, па је он, да би допунио ББ, рекао да га је адвокат из Београда, Илија Поповић замолио да узме те папире који су давно требали да буду готови јер је било обећано да ће бити завршени за пар дана. Међутим, судија је након тога појачао и рекао им „Овде сам ја Бог. Какав Илија, какав Београд. Ово ће бити готово кад ја будем хтео да завршим“, то је гласно рекао, дрчно, сведок је рекао да ће то пренети адвокату, па је заједно са ББ изашао из канцеларије, а ББ је почео да се тресе јер је био болестан човек и слабо се кретао. Током целог догађаја није био лично заинтересован, али му је било просто непријатно понашање судије јер сматра да се ради о институцији која ипак захтева неки културнији однос. Након што му је приликом испитивања пред Дисциплинским тужиоцем предочен део дисциплинске пријаве који садржи реченицу коју је, према наводима пријаве, изговорио судија АА, сведок је рекао „То је то“, то је отприлике оно што је и рекао и што жуља у очи када судија тако каже. Од Илије је чуо да то није завршено до пре два дана (исказ код Дисциплинског тужиоца је дат 26.09.2014.године).

На рочишту за дисциплинску расправу сведок ВВ је појаснио да је био на прагу, а да је ББ такорећи закорачио у канцеларију, њему је то било страшно јер га судија није ни примио, остали су на вратима и рекао је да им ни Бог не може помоћи, а камоли београдски адвокати што то траже и рекао је да ће то добити када судија буде одлучио, али није рекао када. Након тога их је културно послао да иду у писарницу, тамо су културно примљени, али ту клаузулу ББ није добио јер су им рекли да то не може да се изда док судија не пусти, а наводно то није било у компјутеру. Сећа се судије у шареном џемперу и опуштенијој атмосфери, тако да и није мислио да је то судија, био је дрчан, све се дешавало у јулу или августу било је лето, али не може да буде сигуран када, а не сећа се ко је још био присутан критичном приликом. Тог дана су се јавили портиру, не зна да ли је портир звао судију, претпоставља да јесте, јер не би могли да оду код њега. Када је судија рекао ББ оно што је рекао, он је то мирно саслушао јер је по природи миран човек, али је након тога коментарисао све шта се дешава и да су џабе долазили, а осетио је неку немоћ као да не може да заврши нешто нашта има право. Није имао никакво пуномоћје, већ је обичан возач који је ишао са несретником који је ишао за своје папире. Тог дана су ишли код судије и у писарницу,

а не зна да ли је у питању тужилачка или судска писарница. ББ је рекао портиру да иду код судије, сведок је ишао за њим и никакву посебну пропусницу нису добили. Ушли су на главни улаз, лево је портирница, тај портир је пустио ББ јер су из истог села и познају се, отишли су, а не зна на који спрат, нико их ништа није питао. Након што му је предочен поднесак упућен Високом савету судства дана 02.12.2014.године, сведок је препознао свој потпис, појаснио је да се то догодило после ББ смрти и да му је адвокат Илија дао да то потпише рекавши му да ће да изјаву да је био код судије када је ишао са ББ и он је то потписао, тада није имао никакво пуномоћје од ББ, а познато му је да је адвокат Илија Поповић дугогодишњи ББ пуномоћник.

Сведок ГГ у свом исказу пред Дисциплинским тужиоцем је навела да од јануара 2014.године ради као записничар код судије АА, да у кабинету судије постоји сто за којим он седи, а поред њега њен сто и још један мали сточић за којим седе приправници, уколико их има, судија јој диктира директно одлуку, јер у суду нема диктафона. У вези наведене дисциплинске пријаве телефоном је више пута разговарала са неколико особа у вези предмета П.бр.../... и та лица су се интересовала за исказивање клаузуле правноснажности, приликом једног разговора је кроз Либру проверила и том лицу саопштила да је предмет у тужилаштву и да накнадно назову, пре годишњих одмора код судија је долазило неколико особа да се поново распитају за наведени предмет и ту клаузулу, мисли да је тада излазила из кабинета или да донесе тај предмет или је већ била на изласку из кабинета због нечег другог, тако да не зна како је текао разговор. Не сећа се да ли је судија АА објашњавао неке поступак стављања клаузуле правноснажности и извршности. Судија је склон да се брзо наљути и да експлодира и могу бити његове речи „Ни Бог са неба Вам не може помоћи ако ја то нећу да дам, а кад ћу дати нико на свету ми не може наредити“, али није сигурна да је присуствовала догађају у коме су изговорене баш те речи. Судија зна да буде груб и непристојан не само према странкама, него према свима и могуће је да је изговорио речи „Овде сам ја Бог, какав Илија, какав Београд, ово ће бити готово кад ја будем хтео да завршим“ и могуће је да је био дрчан према странци, по њеном личном доживљају и ономе што је она доживела то је могуће, али још једном не може да се сети конкретно баш тог догађаја. На рочишту за дисциплинску расправу је додала да је изјавила како судија уме да се понаша према странкама и према њој је умео да буде некоректан, а што се тиче конкретног догађаја не може да каже да ли се то догодило или није јер није била очевидац.

Сведок ЋЋ у свом исказу на рочишту за дисциплинску расправу је навела да јој је странка ББ позната као и свака друга странка, сетила се једне специфичне ситуације када је у писарницу дошао адвокат Штрбац Радован који јој је познат као пуномоћник „Ј...“ из ... и тражио је да види шта се дешава са предметом у коме је странка ББ, након увида у рачунар му је рекла да није пуномоћник у том предмету јер је видела да је пуномоћник адвокат Илија Поповић, предмет није био ту, нашта јој је он одговорио „Па ја сам Илија Поповић“ и изашао напоље, након чега се обратила колегиници ДД и рекла јој да се то лице представља као Илија. Познато јој је да је Штрбац био у затвору, али не зна неке друге детаље у вези тога. Додала је да има

добру сарадњу са судијом АА, да је њихов однос коректан, као и његов однос са странкама.

Сведок ДД у свом исказу је потврдила да јој је колегиница ЕЂЂ испричала за овај догађај са адвокатом Радованом Штрбцем, који се представио као адвокат Илија Поповић. Додала је да је ББ увек остављао пријатан утисак, интересовао се за свој предмет, није правио непријатности, био је миран човек и они су њему коректно одговарали шта је са предметом. Тужилаштво је на трећем спрату зграде, а судија на првом спрату, док су суднице налазе на међуспратовима. Тај догађај је био по повратку списа из Вишег суда, јер се предмет налазио код судије, што значи да није био ни у тужилаштву, ни у вишем суду, а све се то дешавало 2014.године.

Увидом у списе предмета Основног суда у ..., Судска јединица у ... П.бр..../... утврђује се да је тужилац ББ преко пуномоћника, адвоката Радована Штрбца из Новог Сада, против туженог ЖЖ поднео тужбу ради накнаде штете, након спроведеног поступка је донета пресуда дана 1.10.2009.године којом је одбијен тужбени захтев, а иста је укинута решењем Апелационог суда у ... ГЖ-.../... од 25.05.2011.године. Након тога у поновном поступку се као пуномоћник тужиоца јавља адвокат Илија Поповић из Београда. Судија АА је дана 02.12.2012.године донео пресуду којом је усвојио тужбени захтев, па је одлучујући о жалби туженог Апелациони суд у ... донео пресуду ГЖ-.../... од 26.12.2013. године, након расправе пред другостепеним судом, којом је преиначио првостепену пресуду и обавезао туженог ЖЖ да исплати одређени износ, а одбио део тужбеног захтева. Наведена другостепена пресуда је достављена адвокату Илији Поповићу 02.04.2014. године, а пуномоћнику туженог 17.03.2014. године. Дана 27.03.2014. године пуномоћник туженог је поднео предлог за понављање поступка. Основно јавно тужилаштво у ... је својим дописом КТ-.../... од 14.04.2014. године, затражило списе предмета П-.../..., П-.../... и И-.../... ради увида, судија АА је дописом под пословним бројем П-... /... од 15.04.2014. године доставио списе предмета П-.../... ОЈТ у ... и исти су примљени у тужилаштву дана 16.04.2014. године, што се види из доставнице у списима предмета. Тужилац ББ је примио другостепену одлуку дана 24.04.2014. године. Дописом ОЈТ у ... КТ-.../... од 17.07.2014. године, враћени су поменути списи (при чему се у допису тужилаштво очигледном грешком позива на пословни број предмета П-.../...). На полеђини тог дописа стоји решење судије са нечитким потписом „да је пресуда П-.../... правноснажна дана 26.12.2013. године, доношењем одлуке ГЖ-.../... у односу на тужиоца, а извршна 02.04.2014. године, а да је правноснажна у односу на туженог за досуђене трошкове ожалбеног поступка – другостепеног поступка дана 26.12.2013. године, а извршна 18.04.2014. године (види став пет II одлуке ГЖ-.../...)“. Наведено решење нема датум доношења а испод тог решења стоји друго решење судије од 04.08.2014. године. Након тога, у списима је улепљен поднесак тужиоца преко пуномоћника, адвоката Илије Поповића од 08.08.2014. године којим се ургира стављање клаузуле правноснажности и извршности на пресуду П-.../.... Виши суд у ... дописом под бројем ...-...-.../... од 15.08.2014. године затражио је списе предмета П-.../... на увид ради одлучивања по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року

који је поднео ББ дана 15.08.2014. године. Након тога је судија АА дана 19.08.2014. године упутио допис адвокату Илији Поповићу у вези ургенције за стављање клаузуле правноснажности и извршности са образложењем начина исказивања наведене клаузуле и поступка, а списи предмета П-.../... су достављени Вишем суду у ... дописом од 19.08.2014. године. Тужилац ББ се поднеском од 10.10.2014. године, обратио судији АА са захтевом за стављање клаузуле правноснажности и извршности ради спровођења извршног поступка. Виши суд у ... је дана 10.10.2014. године Основном суду вратио списе предмета П-.../.... Судија АА је дана 15.10.2014. године упутио допис ББ и адвокату Илији Поповићу поводом захтева од 10.10.2014. године за исказивање клаузуле правноснажности и извршности, а дана 04.11.2014. године пуномоћник тужиоца је суду предао поднесак у односу на предлог за понављање поступка туженог од 27.03.2014. године.

Након што је извела предложене доказе, како од стране Дисциплинског тужиоца, тако и од стране судије против кога се води дисциплински поступак и његовог заступника, Дисциплинска комисија је ценила сваки изведени доказ посебно и у међусобној вези, па је уверења да се искази свих испитаних сведока могу прихватити као јасни, логични и убедљиви јер су сведоци пред Комисијом искрено сведочили о ономе што им је познато везано за критични догађај, нико од испитаних сведока није у лошим међуљудским или пословним односима са судијом, тако да није имао разлога да говори неистину пред овим дисциплинским органом, а сви сведоци су исказе дали под заклетвом.

Дисциплинска комисија је прихватањем исказа сведока ВВ, који је једини сведок очевидац критичног догађаја, с обзиром да је подносилац дисциплинске пријаве ББ преминуо пре покретања дисциплинског поступка против судије, утврдила да је критичном приликом 2014. године у летњем периоду сведок заједно са ББ, који је био странка у једном предмету, дошао у Основни суд у ... у кабинет судије АА при чему је ББ закорачио у кабинет док је сведок остао на улазу, ББ је питао судију када ће бити стављена клаузула правноснажности и извршности, сведок се укључио у разговор речима да је адвокату Илији Поповићу обећано да ће то бити завршено, након чега је судија повишеним тоном одговорио: „Ни Бог са неба Вам не може помоћи ако ја то нећу да дам, а када ћу дати нико на свету ми не може наредити“ и упутио их је да оду до писарнице у којој су им објаснили да то не могу да заврше без судијине наредбе која не постоји у компјутеру.

Стоји чињеница на коју се указује у изјашњењу судије против кога се води дисциплински поступак и његовог заступника, да испитивање сведока ВВ пред Дисциплинским тужиоцем није извршено у складу са одредбом члана 98. Законика о кривичном поступку, који се супсидијарно примењује у оваквој ситуацији и да у једном делу испитивања постављена питања представљају навођење на одговор (супротно члану 98. став 3. ЗКП), односно у делу када је Дисциплински тужилац сведоку предочио наводе из дисциплинске пријаве. Међутим, по оцени Дисциплинске комисије овај пропуст приликом испитивања у поступку код Дисциплинског тужиоца, који је претходио дисциплинском поступку, а који почиње подношењем предлога за

вођење дисциплинског поступка Дисциплинској комисији, није довео у сумњу валидност целокупног исказа сведока који је непосредно испитан пред Комисијом и који је у свему поновио исказ дат пред Дисциплинским тужиоцем, својим речима, онако како се сећао, без прецизног цитирања одређених речи, при чему се смисао онога што је изречено критичном приликом односно садржина изјаве у битном подудару са чињеничним описом наведеним у предлогу за вођење дисциплинског поступка, тако да је прихватањем исказа овог сведока датог пред Дисциплинском комисијом суштински посматрано отклоњен овај недостатак приликом испитивања. Осим тога, судији и његовом заступнику је приликом непосредног испитивања дата могућност и унакрсног испитивања овог сведока и отклањања свих недоумица везаних за давање његовог исказа и садржину онога о чему је сведок сведочио, тако да поменути недостаци нису од утицаја на исказ сведока у целини.

Дисциплинска комисија је прихватила и исказ сведока ГГ, која није очевидац критичног догађаја, односно садржине изјаве судије против кога се води дисциплински поступак, али је потврдила да је постојала једна ситуација која се дешавала у кабинету судије када су неке странке дошле поводом овог предмета у коме је странка ББ и изјаснила се о понашању судије у другим случајевима и према њој лично, као запосленом у суду и записничарки судије која је код њега распоређена од јануара 2014. године, које је описала као некоректно, грубо и непристојно, како према странкама, тако и према њој лично. Такође, и у вези исказа овог сведока стоји иста примедба судије и његовог заступника везано за начин испитивања од стране Дисциплинског тужиоца који је сведоку предочио садржину дисциплинске пријаве када је сведокиња потврдила да је могуће да је судија изговорио такве речи, с обзиром да је био дрчан и раније према њој и странкама, међутим, са истих разлога који су претходно изнети у образложењу овог решења Дисциплинска комисија налази да наведени недостатак није од утицаја на валидност овог доказа.

Комисија је у потпуности прихватила исказе сведокиња ЂЂ и ДД, који су у свему сагласни, из истих је утврдила да се једном приликом лице Радован Штрбац представило као адвокат Илија Поповић у писарници Основног суда у ... када се интересовало где се налази предмет странке ББ. С обзиром да из списка парничног предмета произлази да је поменути адвокат био пуномоћник ББ приликом подношења тужбе за накнаду штете и да је након укидања првостепене пресуде ББ ангажовао новог пуномоћника, адвоката Илију Поповића, то се у свему могу прихватити као тачни и искрени искази поменутих сведокиња да наведено лице није било пуномоћник ББ, услед чега му је ускраћена тражена информација, међутим, тој околности Дисциплинска комисија није дала значај какав му придаје судија против кога се води дисциплински поступак и његов заступник указивањем да је исто лице креатор дисциплинске пријаве против судије и вођења овог дисциплинског поступка у ком делу изјашњење судије није прихваћено, а имајући у виду и исказ сведока ВВ који је појаснио да се Високом савету судства обратио поднеском који је потписао и известио наведени орган о смрти подносиоца пријаве, појашњавајући да је садржину тог поднеска написао адвокат Илија Поповић, а који је у време подношења дисциплинске пријаве, како то произилази из списка дисциплинског предмета, очигледно био и

пуномоћник ББ по пуномоћју које важи све до смрти даваоца пуномоћја, која је наступила дана 17.11.2014. године, што је видљиво из извода из матичне књиге умрлих, који је саставни део дисциплинског предмета.

С обзиром на такву процесну ситуацију, имајући у виду да се дисциплински поступак покреће у смислу члана 23. Правилника о дисциплинском поступку и дисциплинској одговорности судија, подношењем Дисциплинској комисији предлога за вођење дисциплинског поступка од стране Дисциплинског тужиоца, чија садржина је прописана у наведеном члану, који је у свему био уредан, то се Дисциплинска комисија није упуштала у разјашњење чињенице да ли је ББ лично потписао сачињену дисциплинску пријаву која је, неспорно, поднета Дисциплинском тужиоцу и по којој је исти поступао, тим пре што је сведок ВВ разјаснио да је у то време (а у питању је јуни 2014. године, што је видљиво из списка дисциплинског предмета и времена подношења пријаве, будући да исказ сведока ВВ није био прецизан по питању времена критичног догађаја), адвокат Илија Поповић био пуномоћник ББ, па је и он то могао учинити у његово име. Са тих разлога, Дисциплинска комисија је одбила предлог за вештачење потписа ББ имајући у виду и да је исто лице преминуло, овакав доказни предлог води одуговлачењу дисциплинског поступка, који је по закону хитан, а не би допринео утврђивању чињеничног стања које је од значаја за доношење одлуке о усвајању или одбијању предлога за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства.

Дисциплинска комисија изјашњење судије против кога се води дисциплински поступак није прихватила налазећи да је управљено на избегавање дисциплинске одговорности, а у свему је демантовано исказом сведока очевица ВВ и исказом записничара – сведокиње ГГ. Судија је негирао да је упутио наведене речи, што је демантовано поменути доказима, не поричући да се догађај заиста одиграо у кабинету у присуству сведока ВВ, а сви остали наводи управљени на евентуално монтирање дисциплинског поступка против њега од стране закулисног подносиоца дисциплинске пријаве, су оцењени као неосновани и без утицаја на доношење одлуке, након што су, у одређеној мери, проверени оценом предложених и изведених доказа.

Довођењем у везу свих изведених персоналних доказа и стања у списима предмета П-.../..., утврђује се да је по тужби тужиоца ББ, одлуком Апелационог суда у ..., након расправе, донета правноснажна пресуда дана 26.12.2013. године, којом је делимично усвојен тужбени захтев да у списима није издата наредба судије везано за клаузулу правноснажности и извршности у априлу када су списи на његов захтев достављени Основном јавном тужиоцу у ... (16.04.2014. године), а враћени су 17.07.2014. године, након чега су једно време били и у Вишем суду у ... ради доношења одлуке по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року. Клаузула правноснажности и извршности је исказана наредбом судије у списима без датума када је то учињено, а на омоту списка предмета је такође исказана клаузула са идентичном садржином као у списима предмета.

По нахођењу Дисциплинске комисије, оно што је од значаја за доношење одлуке у овој дисциплинској ствари, а сходно концепцији предлога за вођење дисциплинског поступка, није чињеница да ли је судија против кога се води дисциплински поступак одбио основан захтев странке у судском поступку ББ да му изда клаузулу правноснажности и извршности, односно чињеница да ли је исти био у могућности да удовољи захтеву или су се, сходно изјашњењу судије против кога се води дисциплински поступак и стању ствари у списима парничног предмета, у том периоду списи заиста налазили код јавног тужиоца, па је суд био фактички онемогућен да изда клаузулу правноснажности и извршности, већ је од значаја да ли је судија, понашајући се на начин утврђен изреком решења, коректно поступио према ББ као тужиоцу у том предмету и самим тим учеснику у судском поступку. По оцени Дисциплинске комисије, а насупрот становишту судије и његовог заступника, парнични поступак јесте правноснажно окончан али је и даље трајао поступак везано за издавање клаузуле правноснажности и извршности, као и поступак поводом захтева за понављање тог поступка, који је уложила супротна страна, па тужилац и даље задржава својство странке у том предмету, као објективног елемента дисциплинског прекршаја који је судији стављен на терет.

По оцени Дисциплинске комисије упућене речи са садржином као у изреци решења и у диспозитиву предлога за вођење дисциплинског поступка су непримерене садржине и супротне стандардима понашања судије којима се чува углед и достојанство суда и судија, па се с тога овакво обраћање странци у судском поступку има сматрати очигледно некоректним поступањем према учеснику у судском поступку у смислу члана 90. став 1. алинеја 9. Закона о судијама.

Наиме, изговорена реч и начин обраћања, о коме је сведочио сведок ВВ, као очевидац, а на посредан начин је то потврдила и сведокиња ГГ, као записничар судије, представљају један недоличан поступак, тим пре када се има у виду (што судија у свом изјашњењу признаје) да је поменута странка већ долазила за клаузулу правноснажности и извршности, да је критичном приликом поновила свој захтев и било је само довољно странци објаснити да се предмет не налази у суду и да није могуће удовољити том захтеву, уколико је то судији било познато или странку упутити на писарницу како би проверила кретање предмета, без посебних коментара, а није постојала сметња ни да се судија обрати дописом Јавном тужиоцу за евентуално достављање предмета ради удовољења захтеву странке. Свако даље обраћање странци, на начин како је то учињено, је излишно, указује на самовољу судије која код странке ствара утисак да се о његовим правима не одлучује у складу са законом, већ зависно од нечијег нахођења и расположења, па се стога овакво понашање мора окарактерисати као очигледно некоректно поступање према учеснику у судском поступку, што је било видљиво и просечном лицу које је присуствовало том догађају.

Судија против кога се води дисциплински поступак је дугогодишњи судија, изабран је на функцију 1995. године, био је свестан својих обавеза у вршењу судијске функције и да је дужан да исту обавља достојанствено, нашта га обавезују основни Етички принципи, био је свестан да на описани начин некоректно поступа

према странци у судском поступку, што је и хтео, па је закључак Дисциплинске комисије да је дисциплински прекршај извршио свестан забрањености оваквог понашања и са свешћу и вољом да се понаша на тај начин, чиме је остварио и објективно и субјективно биће предметног дисциплинског прекршаја.

Одредбом члана 89. Закона о судијама је прописана општа дефиниција дисциплинског прекршаја, те да је дисциплински прекршај несавесно вршење судијске функције или понашање судије недостојно судијске функције које је прописано овим законом. Дисциплинска комисија налази да је овакво понашање судије којим он представља странци да неће да изда клаузулу, и да то нико не може да му нареди, пропраћено повишеним тоном, недостојно судијске функције и да представља очигледно некоректно поступање према учеснику у судском поступку, тужиоцу ББ, чиме су остварени сви елементи дисциплинског прекршаја прописаног чланом 90. став 1. алинеја 9. Закона о судијама (очигледно некоректно поступање према учесницима у судским поступцима и запосленима у суду).

Стоји чињеница да ББ није испитан као сведок у поступку пред Дисциплинским тужиоцем Високог савета судства, да је пре подношења предлога за вођење дисциплинског поступка а након подношења дисциплинске пријаве преминуо, међутим, ова чињеница, сама по себи, насупрот изјашњењу судије и његовог заступника, не ускраћује судији право на одбрану и на правично суђење, с обзиром да су објективни елементи дисциплинског прекршаја као и чињенична подлога субјективног бића дисциплинског прекршаја, утврђени путем других доказних средстава, који су непосредно изведени пред Дисциплинском комисијом при чему су судија и његов заступник имали могућност и да унакрсним испитивањем доведу у сумњу исказе испитаних сведока.

При одмеравању дисциплинске санкције Комисија је као олакшавајуће околности ценила да судија раније није дисциплински кажњаван, налазећи да отежавајућих околности није било, па имајући у виду и тежину дисциплинског прекршаја, налази да има места изрицању јавне опомене, с обзиром да је судији први пут утврђена одговорност за дисциплински прекршај. Комисија је становишта да се јавном опоменом у свему може остварити сврха дисциплинских санкција, те да ће иста довољно утицати на судију да коригује своје понашање и убудуће се достојно понаша при вршењу судијске функције.

Са наведених разлога, на основу члана 26. став 2. тачка 2. Правилника о дисциплинском поступку и дисциплинској одговорности судија, одлучено је као у изреци.

**Председник Дисциплинске комисије
Високог савета судства
С у д и ј а
Милевка Миленковић**

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против овог решења Дисциплинске комисије може се изјавити жалба Високом савету судства у року од 8 дана од дана пријема отправка решења.

ДН-а:

-Дисциплинском тужиоцу

-судији

-заступнику судије